

Ki fizeti az ouzo árát?

2015 július 17. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

A Görögország sorsáról szóló uniós megállapodás visszhangja egyértelmű: a nagy és erős tagállamok, s persze mindenkinek elűzt Németország ráerőszakolta akaratát mindenki másra.

Nincs hiány a drámai kommentárokbán: Görögország elvesztette szuverenitását, a görög kormányt megpuccsolták.

Ciprasz miniszterelnök keddi esti interjújában Európa szétesését vetítette előre, mondván: „Európa nem Schäuble úré.”

A történetek képi megjelenítése még hatásosabb. A német pénzügyminiszter kerekesszéke lánctalpakon, a szokásos nácizós áthallás itt-ott. Vezet? amerikai közgazdászok is kritizálják a feltételek keménységét, az együttérzés teljes hiányát vetve Schäuble szemére. Kritikus hangok Európából is hallhatók. Az elnökséget adó Luxemburg külügyminisztere a Stuttgarter Zeitung hasábjain nagyobb visszafogottságot kér a németektől – persze csak óvatosan: Németország olyan ország, hogy nincs is szüksége arra, hogy erejét kimutassa. Mindez csak felesleges rossz érzéseket kelt – mondja Jean Asselborn.

Persze majd meglátjuk, hogy hogyan szavaz a csomagról a görög parlament. Ha nincs meg a többség, akkor lehet mindent előlre?l kezdeni. Ha meglesz, akkor Ciprasz és pártjának népszerűségvesztése előre látható, az előrehozott választások esélye sem kizárt.

Nem árt azonban tudatosítani, hogy másutt is demokrácia van, még a gazdag és ellenszenvesnek mondott Németországban is. Még ott is a szavazatmaximalizálás a politikusok vezérl? csillaga, még akkor is, ha a 12 éves náci rezsim borzalmaival követ?en a politikai kultúrába sokkal inkább beépültek olyan fékek, amelyek bizonyos fogalmak, politikai kommunikációs eszközök használatát a mainstream politizálásból eleve kizárják. Mármost Németországban is hamarosan fontos tartományi választások lesznek. A megállapodás ismeretében a Baden-Württemberg-i kereszténydemokraták kampányoló vezetője mintha kicsit el is felejtkezett volna az előrebb említett fékekről, amikor meglepődéssel azt mondta: „A görög épp eleget idegesített már minket” (Der Grieche hat lange genug genervt), ami nem az idegesítés miatt kínos, hanem az egész nép felel?sségét felsejleni enged? „a görög” megfogalmazás miatt. Ám egy ilyen elszólástól függetlenül is a közvélemény-kutatók a Merkel-féle Görögország-politika támogatottságát jelzik. A hétf? hajnali döntés után a megkérdezettek 52 százaléka támogat egy harmadik segélycsomagot, 44 százalékuk ugyanakkor továbbra is határozottan ellenzi azt. Ugyanakkor 78 százalékuk nem bízik abban, hogy a görög kormány tartja magát az ígéreteihez. A német ihletésre Brüsszelben megfogalmazott követelményeket 57 százalék megfelel?nek, 22 százalék nem eléggé keménynek tartja, s mindössze 13 százalék gondolja eltúlzottnak az elvárásokat. Vagyis a német választóknak 13 százaléka osztja a bevezet?ben jelzett nemzetközi felháborodást.

Lehet ezen keseregni, lehet a német gazdaság további teherbíróképességét elemezni, de maradjunk inkább a demokratikus játékszabályoknál. Ne felejtjük el, hogy arról az országról beszélünk, amelynek hangadó értelmisége az Európai Parlament-i választások után, a „Spitzenkandidat” elv jegyében a demokrácia meggyalázásának tekintette volna, ha nem Jean-Claude Juncker kerül a Bizottság elnöki székébe. A személye elleni tiltakozással Orbán Viktor végül egyedül maradt, pedig Angela Merkel is sokáig hezitált, de látva a „nagyon demokratikus felbuzdulást” beállt a sorba. Pedig ? már biztosan tudta azt, ami csak kés?bb került nyilvánosságra, hogy Juncker milliárdokat vett ki a német adófizet?k zsebéből? a luxemburgi adórendszer trükkjeivel, fittyet hányva ezzel az adózási fegyelem elvének, s végs? soron az európai szolidaritásnak is. Ezzel kapcsolatban sajnos nem ismerjük

Jean Asselborn álláspontját.

Mindennek fényében a német adófizetők és megválasztott politikai vezetők aligha fognak súlyos önvizsgálatot tartani a luxemburgi külügyminiszter intő szavai nyomán, már csak azért sem, mert a német közélet sem maradt adós a görög helyzetet pellengérre állító képes üzenetekkel. Az egyik épp arról szól, hogy a németek évtizedeken át azt hitték, hogy a görög vendéglőkben a fizetés után kapott ániszlikér, az ouzo ingyen van. Most viszont fizethetik a 295 milliárd eurós számlát.

Egy pillanatig sem kell persze sajnálni Németországot, és véletlenül sem szeretnénk Görögország helyében lenni. De míg Európa-szerte egyre népszerűbbek az euroszeptikus, radikális, olykor szélsőséges pártok, Németországban az ilyen mozgalmak, ha létre is jönnek, hamar ki is fulladnak. Lásd a Pegida és az AfD (Alternative für Deutschland) sorsát. Az, hogy ez így van, annak bizony ára van, amit valakinek meg kell fizetni.

Próbale Gergely

helyettes államtitkár, EMMI

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következı címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin mőködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következı címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

<https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin mőködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló